რევოლუციის შემდგომი განწყობების რეპრეზენტაცია კინოში (საბჭოთა კავშირის, კუბის, ირანის და რუმინეთის მაგალითებზე დაყრდნობით)

ლიკა გაგნიძე

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე კინომცოდნეობის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: სალომე ცოფურაშვილი, ასისტენტ-პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2026

განაცხადი

როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

ლიკა გაგნიძე

12/06/2026

აბსტრაქტი

წინამდებარე სამაგისტრო ნაშრომის მიზანია პოსტრევოლუციური განწყობების რეპრეზენტაციის შესწავლა საბჭოთა, კუბურ, ირანულ და რუმინულ კინემატოგრაფიულ გამოცდილებებზე დაყრდნობით და მათ შორის არსებული საერთო და განმასხვავებელი ტენდენციების იდენტიფიცირება. ამ მიზნის მისაღწევად, ჩატარდა დისკურსისა და ნარატიული ანალიზები. თვისებრივი კვლევის ფარგლებში, 11 რეჟისორის მიერ გადაღებული 12 ფილმის შესწავლის საფუძველზე შესაძლებელი გახდა გარკვეული დასკვნების გამოტანა, რომელთა შორის ყველაზე მნიშვნელოვან დაკვირვებას წარმოადგენს ის, რომ მიუხედავად ინტერესის ობიექტ ქვეყნებს შორის არსებული სოციალურ-კულტურულ-პოლიტიკური განსხვავებებისა, ფაქტობრივად, ყველა რეჟისორს აერთიანებს რევოლუციით იმედგაცრუება (ეს არ უკავშირდება თავდაპირველი იდეალების ღალატს), რასაც რევოლუციის, როგორც „მეტანარატივის“, კვდომა განაპირობებს. გარდა ამისა, დადგინდა, რომ რეჟისორების კრიტიკის სამიზნე, რევოლუციის გზით მოსულ მთავრობათა გარდა, ინდიფერენტული საზოგადოებაა, რომელიც მზად არ არის ცვლილებებისთვის.

საძიებო ფრაზები: რევოლუცია, პოსტრევოლუციური კინო, მეტანარატივი.

Abstract

The aim of the following master's thesis is to examine the representation of post-revolutionary moods based on Soviet, Cuban, Iranian and Romanian cinematographic experiences and to identify common and distinguishing tendencies among them. To achieve this aim, discourse and narrative analysis were conducted. Within the framework of qualitative research, the analysis of 12 films by 11 directors made it possible to draw a number of important conclusions. The most significant finding of the study is that, despite the socio-cultural and political differences among the countries under examination, nearly all directors share a sense of disillusionment with revolution, which is caused by the decline of revolution as a "grand narrative". In addition, the study demonstrates that the target of directors' critique is not only the governments that came to power through revolution, but also an indifferent society that is not prepared for change.

Keywords: revolution, post-revolutionary cinema, grand narrative.